

Dar Geçit

– Nezahat KAYA · 22 Nisan 2016

Dar Geçit

Göğsümüzde kuşlarla zamana yayılmışız
Bulutlu havalarda esen rüzgâra inat
Kimi gün hızlanmışız, dar geçitte yılmışız
Kendimizden içeri gönle sığmış kâinat
Vakt-i sehere değen düşlerde ayılmışız
Hırpalanan ömürde uyanık sayılmışız

Sırt döndükçe her şeye aşır geçmişiz haddi
Türlü badirelerle atlatmışız serhaddi
Ucuz kahramanlıktan baş gösteren sıkıntı
Kibrin bataklığında olmuş büyük akıntı
Hasım olan duygular köprü atmış uzağa
Yelkenliler altında yakalanmış tuzağa
Mefkûre daraldıkça kahır üstüne kahır
Günülse eziyette kavgalarda yok tehir
İbrişime dizili sözü hafifletecek
Yumuşak kelimeler nerde vardı yetecek
Derbeder sinelerde sevilmenin iksiri
Fazlaydı aksi gibi kalbeydi yan tesiri
Kimin ne harcı idi bunca, keder endişe
Renklerle haşır neşir siyahtaydı pür neşe

Ahvale ağır gelen biri göç biri fırkat
İnsanın varlığıyla, yokluğuydu hakikat
Tavrı ağır ağyarın düşüncesi usulsüz
Kuşluk vakti eyvanı gezmek vardı gusülsüz
Bağrın orta yerine yüklenen ızdırabı
İstişare ederek batırmaktı mızrabı
Sabır çeken dillerden yükselirken vaveyla
Muzaffer bir acıya yenilmek miydi evla
İki ateş arası ne çok vardık bunalan
Bildik, vefasızlığın hazmı zor, hatrı yalan
Bildik ki zenginlikti... İlham kalbe girince

Ordan şah damarına hızla atlı sürünce
Hudutsuz ovalarda seferberdik nihayet
Süleymanın tahtına varıp konmaktı gayret

İzahı yok tarife akıl saf beden burhan
Titreyen ellerimiz heyecan bölüşüyor
Muhabbet meclisinde hicran hasrete düşman
Gaflet uykularında tüm azalar üşüyor
Sükûtu bilmemişiz, heyhat... Birazcık edep
Kendimizmişiz meğer helak olmaya sebep.

Nezahat YILDIZ KAYA